

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski (przewodniczący)

SSN Adam Tomczyński (sprawozdawca)

ŁSN Kazimierz Tomaszek

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Dyscyplinarnej
zażalenia Ministra Sprawiedliwości na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy
Sądzie Apelacyjnym w [...] z dnia 14 lutego 2019 r. sygn. akt ASDz [...]

postanowił:

uchylić postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie
Apelacyjnym w [...]

UZASADNIENIE

W dniu 14 lutego 2019 r. Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w [...] postanowił pozostawić bez rozpoznania zażalenie Ministra Sprawiedliwości na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w Sądzie Apelacyjnym w [...] z dnia 16 marca 2018 roku sygn. akt SD [...] o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec sędziego Sądu Okręgowego w E. - M. O..

W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że Minister Sprawiedliwości wnioskiem z dnia 30 października 2017 r. wystąpił o podjęcie czynności dyscyplinarnych wobec sędziego Sądu Okręgowego w E. - M. O. z uwagi na podejrzenie popełnienia przewinienia służbowego z art. 107 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, polegającego na naruszeniu art. 85 § 1 tej ustawy, poprzez ujawnienie osobom nieuprawnionym informacji co do przebiegu narady

sędziowskiej, z którą zapoznał się jako prezes Sądu Okręgowego w E., załączając do korespondencji z 19 września 2017 r. kierowanej do Rady Miasta E. pisma sędziego Sądu Okręgowego w E. - P. D. z 1 września 2017 r. i oświadczenia z 12 września 2017 r. ławnika tego Sądu L. R.. Czynności objęte wnioskiem Ministra prowadził Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w Sądzie Apelacyjnym w [...], który po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, wydał 16 marca 2018 r. postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec sędziego M. O. nie doszukując się w jego postępowaniu cech przewinienia dyscyplinarnego. Postanowienie to, w oparciu o art. 114 § 6 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, Minister Sprawiedliwości zażaleniem zaskarżył je w ustawowym terminie w całości, na niekorzyść sędziego M. O..

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego podstawą środka odwoławczego był art. 114 par. 6 usp w starym brzmieniu (tzn. do 3 kwietnia 2018r.). Po tej dacie ministrowi przysługiwał już inny od zażalenia środek zaskarżenia, a mianowicie sprzeciw. Wskazanie przez skarżącego art. 114 par 6 jednoznacznie zdaniem sądu wskazuje na zastosowanie przez skarżącego starej procedury odwoławczej, co zdaniem sądu jest nieprawidłowe.

Przychylając się co do zasady do poglądu Sądu Dyscyplinarnego co do sposobu procedowania i treści normatywnej art. 122 ust. o Sądzie Najwyższym, Sąd Najwyższy wskazuje, że przy rozpoznaniu sprawy konieczne jest rozważenie przez Sąd Dyscyplinarny art. 118 par.1 i 2 kpk. Z zapisów tych wynika konieczność dotarcia do istoty środka odwoławczego (środka zaskarżenia), a nie poprzestawanie na jego dosłownej treści.

Jak wskazuje się Komentarz do kodeksu postępowania karnego pod redakcją K. Dudki (WoltersKluwer Warszawa 2018) do art. 118 kpk ustalając znaczenie czynności procesowej ocenia się je według treści złożonego oświadczenia, a nie tytułu nadanego pismu procesowemu. Dotyczy to - *lege non distinguente* - zarówno stron, jak i podmiotów kwalifikowanych.

Sąd Dyscyplinarny (lub prezes Sądu) muszą wziąć pod uwagę możliwość uznania

złożonego środka za sprzeciw zgodnie z nowymi przepisami oraz, w przypadku uznania dopuszczalności zastosowania art. 118 kpk, rozważą dopuszczalność skorzystania z tego przepisu pod kątem zasad gwarancyjnych zawartych w kpk (zobacz teza 4 we wskazanym wyżej komentarzu). W przypadku uznania sprzeciwu za dopuszczalny, postępowanie dyscyplinarne powinno toczyć się w dalszym ciągu.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji.

aw